

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoE/6/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1119211928
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:1119211928.3

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: M. J. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo, dieťa rodičov matky : S. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XXX/XX, J., a otca : K. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XXX, V., za účasti Krajskej prokuratúry Žilina, o návrhu otca na nariadenie výkonu rozhodnutia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo č.k. 4Em/3/2019-948 zo dňa 20. januára 2022, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku III. a IV. **p o t v r d z u j e .**

Odvolanie otca proti výroku II. **o d m i e t a .**

Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. **z o s t á v a n e d o t k n u t é .**

Žiaden z účastníkov konania **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie uložil matke poriadkovú pokutu 90,- eur za nezrealizované stretnutie otca s mal. dcérou v dňoch 08.10.2021 a 10.10.2021 (I). Zamietol návrh otca na uloženie pokuty matke za nezrealizované stretnutie v dňoch 03.12.2021 a 05.12.2021 (II). Konanie o výkon rozhodnutia zastavil (III). Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (IV). Konštatoval, že na základe návrhu otca bol ohľadne maloletej uznesením č.k. 4Em/3/2019-411 zo dňa 14.05.2020 nariadený výkon rozhodnutia prvotne Uznesenia Krajského súdu Žilina sp.zn. 6CoP/3/2019 zo dňa 10.04.2019, keď na základe tohto exekučného titulu bol otec oprávnený stretávať sa s mal. dcérou každú párnú sobotu v čase od 9.00 hod. do 12.00 hod. a od 15.00 hod. do 18.00 hod. bez prítomnosti matky. V priebehu konania došlo k zmene exekučného titulu a v súčasnosti je výkon rozhodnutia vykonávaný na základe Uznesenia Okresného súdu Námestovo č.k. 11P/40/2018-1807 zo dňa 08.06.2020, potvrdeného uznesením Krajského súdu Žilina zo dňa 14.01.2021 č.k. 9CoP/8/2021-2108, podľa ktorého je otec oprávnený stretávať sa s maloletou každý párný týždeň v čase od piatku 16.00 hod. do nedele 16.00 hod. až do právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci samej, pričom matka je povinná dieťa odovzdať v stanovený čas otcovi v mieste jeho bydliska na adrese S. XXX a otec je povinný maloletú odovzdať matke v mieste jej bydliska S..

2. Matke bola uložená poriadková pokuta uznesením č.k. 4Em/3/2019-737 zo dňa 30.09.2021 vo výške 70,- eur z dôvodu, že sa stretnutia otca s dcérou neuskutočnili v termínoch 13.8.-15.8.2021, 10.09.-12.09.2021. V oboch prípadoch bolo konštatované a preukázané, že pri osobnom odovzdávaní maloletej zo strany matky otcovi bola prítomná osobne aj stará matka dieťaťa, ktorú otec vnímal ako rušivý element a ktorá podľa tvrdení otca má maloletú podporovať a podnecovať v jej odmietavom správaní voči nemu.

3. Matke uložil opakovane poriadkovú pokutu za neuskutočnenie stretnutia v dňoch 08.10.2021 - 10.10.2021, keď mal preukázané z CD nosiča, že stretnutie sa neuskutočnilo a samotný akt odovzdávania dieťaťa otcovi matkou bol negatívne ovplyvňovaný prítomnosťou starej matky, ktorá bola prítomná so súhlasom matky. Prítomnosť starej matky a jej nevhodné zasahovanie do rozhovoru otca s matkou maloletej, v súvislosti s jej viacnásobnými poznámkami na adresu otca typu "zavolaj políciu nech má hanbu", považoval za rušivý element pri akte odovzdávania dieťaťa, čo negatívne mohlo ovplyvniť aj rozhodnutie maloletej odmietnuť v daný deň stretnutie so svojim otcom. Rovnako za rušivý element považoval aj následné zasahovanie starej matky do rozhovoru otca s maloletou.

4. Pokiaľ otec požadoval uloženie poriadkovej pokuty matke aj za nezrealizovanie stretnutia od 04.12.2021 do 06.12.2021, tak z obsahu CD záznamu, ktorý predložila matka, nevyplýva, že maloletá mala byť negatívne ovplyvňovaná matkou, ale išlo o vlastný názor maloletého dieťaťa, ktoré bolo preukázateľne choré, matka otcovi predložila aj lekársku správu a otec na maloletú až neprimerane tlačil, aby sa rozhodla či k nemu pôjde alebo nie. Otec po tom ako mu dieťa dalo najavo svoje negatívne stanovisko, toto pred dieťaťom jasne akceptoval.

5. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že maloletá sa v súčasnosti s otcom stretáva, kde posledné stretnutia sa uskutočnili v termínoch 18.12.-19.12.2021, 01.01.-02.01.2022, 15.01.2022 - 16.01.2022, a teda aj na základe zatiaľ nevykonateľného exekučného titulu rozsudku sp.zn. 11P/40/2018 zo dňa 29.9.2021, ktorý rozsah stretávania (sobota a nedeľa) zatiaľ akceptovali obaja rodičia, keďže sa ním riadia a ktorý rozsah stretávania sčasti subsumuje aj úpravu styku v rozsahu vykonateľného exekučného titulu (piatok až nedeľa). Z toho dôvodu dospel k názoru, že zo strany matky na základe opatrení súdu dochádza k dobrovoľnému plneniu povinnosti, preto podľa § 390 písm. e/ Civilného mimosporového poriadku (ďalej len "CMP") konanie o výkon rozhodnutia zastavil. Na základe toho nie je dôvod, aby výkon rozhodnutia trval aj po splnení si povinnosti matky "preventívne", a teda aby matka "preventívne" do budúcnosti rešpektovala súdom nariadenú úpravu styku, nakoľko uvedené nemá prebiehať ako nástroj dlhodobej kontroly nad plnením povinnosti uloženej vykonateľným rozhodnutím.

6. V zákonom stanovenej lehote proti uzneseniu vo výrokoch II. a III. podal odvolanie otec, nakoľko súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a navrhuje uznesenie v napadnutej časti zrušiť a vrátiť na nové konanie a rozhodnutie. Nestotožňuje sa s názorom súdu prvej inštancie ohľadne zastavenia konania o výkone rozhodnutia, nakoľko bolo preukázané, že matka plní rozhodnutia len a výlučne, ak je vystavená hrozbe pokuty a pod hrozbou výkonu rozhodnutia. Aj napriek tomu, že maloletú odovzdá na stretnutie, maloletú na stretnutie nepripravuje, maloletú manipuluje, aby mala negatívny postoj k otcovi a celej jeho rodine. Matka od prvého exekučného titulu úmyselne zmariť 33% stretnutí, od júla 2021 sa uskutočnilo len každé druhé stretnutie. Matka neustále koná tak, aby jeho stretnutie s dcérou bolo čo najkratšie, odmieta uznať, že jeho úloha v živote dcéry je kľúčová. Preferenčný rodič je povinný dieťa pozitívne motivovať k tomu, aby malo záujem tráviť čas aj s druhým rodičom. Matka ho neinformuje o malotej. Zastavením konania o výkone rozhodnutia súd koná v rozpore so záujmami malotej, nakoľko je jasné, že matka si aspoň čiastočne plní povinnosti z dôvodu vedeného konania o výkone rozhodnutia a v prípade jeho zastavenia bude opäť mariť stretávania. Z dokazovania je zrejme, že matka úmyselne a vedome koná tak, aby nebol informovaný o dcére a skutočnosť, že kolíznemu opatrovníkovi oznámi chorobu malotej, nie je možné považovať za splnenie si povinnosti informovať otca. Súd nikdy neprihliadal na to, že matka sa bez jeho súhlasu presťahovala s malotej, viackrát menila predškolské zariadenia a koná akoby maloletá bola jej výlučným vlastníctvom. Súdy musia nájsť také riešenie, ktoré nebude obmedzovať ani právo rodiča zaručené článkom 32 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd, pričom záujem dieťaťa vyžaduje, aby na jeho výchove participovala nielen matka, ale aj otec, ktorý sa nezastupiteľným spôsobom podieľa na jeho postupne sa vyvíjajúcej životnej orientácii. Apeluje na súd a žiada, aby konanie nezastavoval, pretože je to jediný prostriedok, ako má možnosť stretávať sa s dcérou. Maloletá je dlhodobo vystavovaná odlúčeniu od neho ako otca, preto je pre ňu ale aj otca veľmi dôležité každé stretnutie.

7. Matka k odvolaniu otca uviedla, že súdu predložila dôkaz o tom, že maloletá v dňoch 03.12.-05.12.2021 nechcela ísť k otcovi a že otec to akceptoval, čoho boli svedkom aj príslušníci PZ. Rozsudkom sp.zn. 11P/40/2018 zo dňa 29.09.2021 rozhodol vo veci samej a dňa 03.12.2021 vyslovil jeho predbežnú vykonateľnosť. Maloletá nechce chodiť k otcovi, lebo sa necíti u neho dobre, otec tlačí na maloletú, že musí k nemu chodiť. Psychickú stránku malotej musela niekoľkokrát riešiť so

psychológom. Maloletá nechce moc hovoriť o strávených víkendoch u otca. Otec maloletú učí klamať o čom predložila dôkaz. Fyzicky aj psychicky maloletú na stretnutia pripravuje. Podľa nej nie je v poriadku, keď sa dieťa sťažuje, že ako náhle príde k otcovi, tak ju otec a pseudopriateľka vyzliekajú do naha a fotia jej veci od nohavičiek cez ponožky a pod., aby ak by mala niečo špinavé mohli použiť ako hrozny dôkaz proti matke, ako sa nevie o dcéru postarať. Otec maloletej nekúpi žiadne oblečenie, novú obuv, ale nehanbí sa vypisovať na súd ako maloletá k nemu chodí oblečená a obutá. Otec zavádza súd, že v r. 2018 sa uskutočnilo iba 33% a v r. 2021 50% stretnutí. Otcovi ide iba o kvantitu, nie o kvalitu, nekoná v záujme maloletej, keď je maloletá u otca napr. chodí neskoro spať, nemusí si umývať ruky po použití WC, nemôže plakať, aby ju nepočuli susedia. Uznáva, že dieťa potrebuje oboch rodičov, ženský i mužský vzor, avšak v tomto prípade nemyslí, že práve tento otec má byť vzorom pre maloletú, keď v r. 2009 bol právoplatne odsúdený za trestný čin krádeže, nikde nepracuje, mení partnerky a pod. Otec ignoruje súdom stanovené výživné. Nie je pravda, že otca neinformuje o maloletej, vždy ho informuje, keď je maloletá chorá, avšak otec nekoná v záujme maloletej. Pokiaľ zasiela správu kolíznej opatrovníčke, uvedené je preposielané aj otcovi. Keď má otec maloletú, zveruje ju do starostlivosti iných osôb, nedokáže sa o maloletú normálne postarať, je bezcitný. Navrhuje napadnuté uznesenie potvrdiť.

8. Okresná prokuratúra Námestovo k odvolaniu otca poukázala na to, že voči napadnutému výroku II. nie je prípustné odvolanie s poukazom na § 2 ods. 1 CMP a § 357 Civilného sporového poriadku (ďalej len "CSP"). Vo vzťahu k výroku III. o zastavení konania na výkon rozhodnutia uviedol, že z podkladov, najmä správa kolízneho opatrovníka vyplynulo, že skutočne už došlo k odovzdávaniu maloletej na stretnutie s otcom "bez problémov". Stotožňuje sa so záverom súdu, že došlo k splneniu uloženej povinnosti a otcom uvádzané skutočnosti, že v minulosti matka neplnila svoje povinnosti dobrovoľne, uvedený záver nevyvracajú. Navrhuje odvolanie otca vo vzťahu k výroku II. odmietnuť a uznesenie vo výroku III. potvrdiť.

9. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP) účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2, § 357 písm. a/ CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v rozsahu danom § 65 a § 66 CMP vo vzťahu k výrokom III. a závislého výroku IV., ktoré podľa § 387 ods. 1 CSP v tomto rozsahu ako vecne správne potvrdil.

10. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne posúdil zastavenie konania o výkone rozhodnutia v zmysle § 390 písm. e/ CMP, keď z dokazovania vyplynulo, že skutočne došlo k odovzdaniu maloletej na stretnutie s otcom (posledné tri stretnutia pred vydaním uznesenia súdom prvého stupňa). Otec v odvolaní uvedené nepoprel. Poukazuje iba na skutočnosti z minulosti, kedy nedochádzalo k riadnemu odovzdávaniu maloletej na stretnutie s ním, avšak tieto nevyvracajú to, že matka si plnení povinnosti v súčasnosti, a preto nie je dôvod naďalej viesť konanie o výkon rozhodnutia. Účel pokuty nespočíva v sankcionovaní povinného rodiča za dobrovoľné nesplnenie povinnosti, a uloženie pokuty teda nemožno vnímať primárne ako sankciu za porušenie práva, ale skôr ako prostriedok donútenia povinného rešpektovať právne pomery založené vykonávaným titulom. Uložením pokuty je totiž sledovaná predovšetkým ochrana záujmu jedného z účastníkov konania na rešpektovanie právnych pomerov založených vykonateľným rozhodnutím súdu a má tak zásadne charakter prostriedku smerujúceho k ochrane práva na nerušený rodinný život (čl. 10 ods. 2 Listiny, čl. 8 Dohovoru). V danom prípade bol naplnený účel konania o výkon rozhodnutia ukladaním opakovaných pokút matke, a nie je dôvod pokračovať v nariadenom výkone rozhodnutia.

11. Odvolací súd zdôrazňuje, že úloha oboch rodičov je v živote maloletého dieťaťa nezastupiteľná a nemá za to, že by tomu bolo inak v prejednávanej veci. Záujmom dieťaťa je nepochybne, aby bolo v starostlivosti toho z rodičov, ktorý uznáva úlohu a dôležitosť druhého rodiča v živote dieťaťa. Starostlivosť a výchova o maloleté dieťa predpokladá zabezpečenie nielen materiálnych, ale i nemateriálnych podmienok, ktoré umožňujú rozvíjanie osobnosti maloletého dieťaťa. V procese socializácie maloletého dieťaťa je v zásade nevyhnutná účasť oboch rodičov. Po rozpade rodiny s maloletými deťmi nielen etika príbuzenských vzťahov, ale aj zákon zaväzuje deti k povinnosti svojich rodičov číť a rešpektovať, kým rodičovská zodpovednosť (za riadnu výchovu detí) je prikázaná obom rodičom; preto, pokiaľ nie sú zistené také skutočnosti, ktoré by viedli k pozastaveniu výkonu rodičovskej zodpovednosti, nie je dôvod na to, aby rodič, v ktorého priamej starostlivosti maloleté dieťa nie je, aby sa tento rodič s maloletým dieťaťom nestretával. Odvolací súd v tejto súvislosti pripomína, že záujem maloletého dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri hľadaní konkrétneho najvhodnejšieho usporiadania vzťahov medzi rodičmi

a maloletým dieťaťom a tento záujem vyžaduje, aby sa na jeho výchove podieľali obaja rodičia, ktorí majú v živote maloletého dieťaťa bez pochybnosti nezastupiteľné postavenie. Dieťa má právo na to, aby dostalo príležitosť rozvíjať svoj vzťah ku každému z rodičov a prejavovať svoje city skutočne slobodne bez akéhokoľvek vonkajšieho tlaku zo strany druhého rodiča. Základným právom každého maloletého dieťaťa je právo na pravidelný kontakt s obidvoma rodičmi. Záujem maloletého dieťaťa treba skúmať z objektívneho hľadiska a je nesporné, že v takom prípade je v záujme maloletého dieťaťa, aby sa vytváral pozitívny vzťah maloletého dieťaťa k obojom rodičom a to nevyhnutne vyžaduje pravidelný styk. Právo styku a zásady jeho správneho výkonu sa premietajú do judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý opakovane konštatoval, že je v záujme dieťaťa, aby udržiavalo rodinné vzťahy s odlúčeným rodičom a aby nebolo odtrhnuté od svojich koreňov (Gorgulu v. Nemecko), resp. že dieťa má právo na to, aby dostalo príležitosť rozvíjať svoj vzťah ku každému z rodičov a prejať svoje city skutočne a slobodne bez akéhokoľvek vonkajšieho tlaku zo strany druhého rodiča (Hansenová v. Turecko).

12. Na adresu oboch rodičov odvolací považuje za nutné podotknúť, že z ustálenej súdnej praxe nepochybne vyplýva, že dieťa sa identifikuje s názorom toho rodiča, v ktorého bezprostrednej starostlivosti sa nachádza, preto je potrebné pre zdravý a harmonický vývoj osobnosti maloletej konštruktívne, vecne a racionálne pristupovať k budovaniu vzťahu otca s maloletou. Používať dieťa ako nástroj na riešenie problémov, prípadne ako nástroj odplaty bez rešpektovania potrieb dieťaťa citlivým prístupom, je nezodpovedné a môže sa neskôr negatívne prejavíť v jeho psychickom vývine. Rovnako musí na maloletú pôsobiť traumatizujúco, keď rodičia (matka aj otec) k odovzdávaniu maloletej zabezpečujú prítomnosť polície. Obaja rodičia môžu prispieť k zdravému a harmonickému vývoju maloletej tým, že sa budú snažiť o také usporiadanie vzťahov a také správanie, ktoré eliminuje nepriaznivé dôsledky naštrbeného vzťahu medzi nimi na maloletú, pričom doterajší ich prístup taký nebol. Sú to práve rodičia, ktorí sa majú snažiť o čo najväčší záujem svojho maloletého dieťaťa, aby toto čo najmenej pociťovalo, že nevyrastá v kompletnej rodine s oboma rodičmi.

13. Odvolanie otca vo vzťahu k výroku II. v zmysle § 386 písm. c/ CSP odvolací súd odmietol, nakoľko smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné. Podľa § 355 ods. 2 CSP proti uzneseniu je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa. V ustanovení § 357 CSP sú pozitívne vymedzuje uznesenia, proti ktorým je prípustné odvolanie, pričom v tomto zozname nie je uznesenie o uložení poriadkovej pokuty.

14. Podľa § 59 ods. 1 CMP odvolanie je prípustné aj proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým sa rozhodlo vo veci samej. Rozhodnutím vo veci samej je meritórne rozhodnutie. Ďalším charakteristickým znakom pre "rozhodnutie vo veci samej" je ten, že sa ním zakladá prekážka veci rozhodnutej (§ 230 CSP), na rozdiel od rozhodnutia nemeritórneho, ktoré takéto účinky nemá. Rozhodnutie o uložení pokuty pre nerešpektovanie výzvy na dobrovoľné plnenie povinnosti povinnému (§ 382 CMP) svojou povahou nenapĺňa znaky rozhodnutia vo veci samej. Ide totiž o rozhodnutie vydané vo vykonávacom konaní, ktorému už predchádzalo rozhodnutie vo veci samej, ktoré je exekučným titulom (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/207/2018).

15. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje i na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4CdoGp/1/2020 27.05.2021, v ktorom konštatoval : " Pretože uznesenia vydávané či už podľa § 382 alebo § 388 C. m. p. zákonodarca do rozšíreného výpočtu uznesení napadnuteľných odvolaniami (podľa § 357 C. s. p. a § 59 C. m. p.) nezaradil a už z tohto dôvodu musí byť vylúčená aj ich napadnuteľnosť dovolaním podaným účastníkom konania (pretože žiadne z takýchto rozhodnutí nie je uznesením odvolacieho súdu, nemá povahu rozhodnutia vo veci samej ani takého, ktorým sa konanie končí podľa náveta § 420 C. s. p. a pre neprípustnosť odvolaní proti nim je napokon vylúčené aj skončenie prípadného konania na odvolacom súde ktorýmkoľvek z výsledkov predpokladaných návetím § 421 ods. 1 C. s. p.), treba súhlasiť s generálnym prokurátorom i podnecovateľkou jeho dovolania, že tu okrem dovolania generálneho prokurátora neexistoval žiaden iný opravný prostriedok (riadny ani mimoriadny), za pomoci ktorého by sa šlo domôcť prieskumu správnosti uznesenia okresného súdu (pominúc na tomto mieste ten fakt, že C. m. p. výpočet rozhodnutí napadnuteľných dovolaniami podľa C. s. p. nerozšíril, ale naopak zúžil - tu napokon pre prípad záujmu porovnaj aj § 76 C. m. p.)."

16. O trovách odvolacieho konania rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP, aplikujúc ustanovenie § 52 CMP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia upravujúce konanie súdu starostlivosti o maloleté deti ohľadne trov

konania, neustanovuje inak. Nejedná sa o prípad upravený v ust. § 53 CMP (určenie rodičovstva a notárske úschovy), a v danom prípade neskúmal okolnosti, na základe ktorých by sa javilo spravodlivé priznať náhradu trov konania (§ 55 CMP), nakoľko si účastníci konania neuplatnili nárok na náhradu trov konania. Preto rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

17. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)